

(ΑΓΓ. ΠΑΥΛΟΣ) ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Β' ΘΕΣ/ΝΙΚΕΙΣ
(ΚΕΦ. Β' 15)

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 421

ΕΤΟΣ ΙΗ'

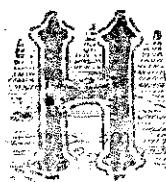
ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΙΟΥΝΙΟΥ 1963 (Π.Ο.Η.)

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΗΛ. 628.280

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ Τ. 147

Ο ΜΑΡΤΥΡΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΠΡΟΣ ΕΛΕΓΧΟΝ ΤΩΝ ΑΘΕΣΜΩΝ ΓΑΜΩΝ

ΣΗΜΕΡΙΝΗ έορτή τών Γεννεθλίων του Τιμίου Προδρόμου, του «μείζονος έν γεννητοίς γυναικῶν», του «καί περισσότερον Προφήτου», κατά τόν περί αυτού χαρακτηρισμόν

του Σωτήρος, υπενθυμίζει ου μόνον άπαντα τόν άγγελομήτην αυτού βίον, αλλά και τό ένδοξον αυτού μαρτυρικόν τέλος, έν τή έκτελέσει του προφητικού και προδρομικού αυτού καθήκοντος.

Έκ κοιλίας μητρός ήγιασμένος, άνωθεν προωρίσθη ίνα προοδοποιήση τήν έλευσιν του Μεσσία, διά κηρύγματος και βαπτίσματος μετανοίας εις τās όχθας του Ιορδάνου. Έμφάνισίς του εις τήν δημοσιότητα προσείλκυσε άμέσως τήν κοινήν εϋλάβειαν εις τό πρόσωπόν του, διότι ή ζωή του έμαρτύρει ότι έξετέλει θεόπεμπτον άποστολήν, και ή διδασκαλία του, προτρεπτική και έλεγκτική, έξέφραζε και διετύπωνε παραγγελίας, δι' ών συνιστάτο ή φιλαλληλία, ή ειλικρίνεια έν πάση άναστροφή και ή δικαιοσύνη.

Έ τρανωτέρα τών άποδείξεων τής ύπερπροφητικής και θεοπροβλήτου άποστολής του είναι ότι ήξιώθη νά βαπτίση έν Ιορδάνη τόν ένανθρωπήσαντα Υίόν του Θεού, νά ίδη τό Πνεϋμα τό Άγιον έν είδει περιστερῶς κατερχόμενον επί τόν βαπτιζόμε-

νον και νά άκούση τής Πατρώας φωνής προσμαρτυρούσης του βαπτιζομένου τήν γνησίαν υιότητα· ήτοι νά καταστή διά σωματικών αισθήσεων μύστης του ύπερφυούς τής Τρισυποστάτου Θεότητος μυστηρίου! Τοιαύτης ιδιαιζούσης τιμής όντως ουδεις τών Άγίων ήξιώθη.

Του θείου Προδρόμου ή έλευσις είχε πάλαι ποτέ προκαταγγελθῆ, ίνα άποβῆ τό μεταίχμιον μεταξύ Παλαιῶς και Νέας Διαθήκης. Τουτο έβεβαίωσε και ή του Σωτήρος ήμών ρήσις, καθ' ήν «ό Νόμος και οι Προφήται έως Ιωάννου του Βαπτιστού», και άπόδειξις ότι τό προδρομικόν αυτού έργον έφερε τήν σφραγίδα τής έγκυρότητας και τής θείας εϋαρεσκείας, είναι ότι «μέχρις αίματος άντικατέστη πρὸς τήν άμαρτίαν».

Ό Έρώδης συνάψας άνομον συνοικέσιον μετά τής συζύγου του άδελφού αυτού διέπραξε άμαρτίαν κολάσιμον υπό του Θεου Νόμου, όστις τήν αίμομιξίαν κατατάσσει μεταξύ τών σοβαροτέρων ήθικών παραβάσεων. Τό κακόν δημοσίᾳ διαπραττόμενον άσκει μεγάλην επίδρασιν επί τών άστηρίκτων, και όταν μάλιστα τουτο προβάλλεται υπό τών μεγάλων και ύψηλά ίσταμένων, καθίσταται έτι μάλλον δεινόν και μεταδοτικόν, διότι είθισται οι μικροί τους μεγάλους νά μιμούνται.

Έπρεπε λοιπόν τήν άίσχράν μίξιν του

Ἡρώδου δημοσίᾳ νὰ στηλιτεύσῃ ὁ θεόπεμπτος τῆς ἁμαρτίας κατήγορος Ἰωάννης, διότι εἶναι ἀνάγκη πάντοτε τὸ κακὸν νὰ πατάσσεται ἀμειλίκτως καὶ ἀπροσχηματίστως ὅπουδῆποτε τοῦτο ἐμφανίζεται, ἀκόμη καὶ εἰς αὐτὸν τὸν τὸ διάδημα φέροντα, καθ' ὅσον πᾶσα παράβασις τοῦ θείου Νόμου ἐπισπᾷ τὰς ἀναλόγους κυρώσεις ἀδιστάκτως καὶ ἀπροσωπολήπτως κατὰ παντὸς ὑπευθύνου.

Ὁ θεὸς Βαπτιστὴς σφοδρῶς συγκρουσθεὶς μὲ τοὺς αἰσχροβίους Βασιλεῖς τῆς ἐποχῆς του **«μέχρις αἵματος ἀντικατέστη πρὸς τὴν ἁμαρτίαν»**· πλὴν ὅμως τὸ μαρτυρικὸν αὐτοῦ τέλος ἀπετέλεσε τὸ ἐπισφράγισμα τῆς ἰσαγγέλου αὐτοῦ πολιτείας καὶ τῆς ὀνόματι καὶ πράγματι Προδρομικῆς θεοτιμήτου αὐτοῦ ἀγιότητος. Διὰ τοῦτο οἱ κατὰ τῆς παρανόμου συζυγίας καυστικοὶ ἔλεγχοι τοῦ θείου Ἰωάννου θὰ ἀποτελοῦν πάντοτε τὸ ἀδυσώπητον κατηγορητήριον, δι' ὅσους ἀναισχύτως διαπράττουν τὸ μῦσος τοῦτο. Δυστυχῶς εἰς τὸ κρίμα τοῦτο ὑπόκειται καὶ ἡ σύγχρονος κοινωνία, ἥτις μετὰ τῶν ἄλλων ἀθέσμων ἐνομιμοποίησε διὰ τοῦ νέου Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τὴν ἔκνομον συζυγίαν.

Οὕτω ἐφθάσαμεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ συνάπτωμεν εἰς γάμον ἀκωλύτως μὲν καὶ ἐπισήμως συγγενεῖς μέχρι πέμπτου ἐξ αἵματος καὶ τετάρτου ἐξ ἀγχιστείας βαθμοῦ, ἀνεπισήμως δὲ καὶ ἐπὶ διαφόροις προφάσεσι καὶ ἔτι στενωτέρου ἐκ διγενείας.

Οὔτε νόμοι εὐπρεπείας ἐκκλησιαστικοί, οὔτε λόγοι εὐγονίας βιολογικοὶ λαμβάνονται ὑπ' ὄφιν. Ἄς μὴ λοιπὸν ἐκπληττώμεθα ὅταν ἐκ τῶν τοιούτων παρανόμων γάμων, μὴ ὑπὸ θείων καὶ φυσικῶν νόμων ἐπιτρεπομένων, προκύπτουν θλιβεραὶ συνέπειαι· τὸ σύντομον διαζύγιον καὶ ἡ ἀξιοθρήνητος τερατογονία, πάντοτε θὰ παρακολουθοῦν ὡς ἐκδικητικὴ νέμεσις καὶ ἀδυσώπητος κατάρρα, διὰ νὰ πατάσσουν παραδειγματικῶς τὴν συναφθεῖσαν ἀθεσμον συζυγίαν. Ἡ ἱστορία καὶ τὰ καθημερινὰ γεγονότα τὸ βεβαιοῦν. Ἡ δὲ Κρατοῦσα Ἐκκλησία, ἡ δυστυχῶς ἐπευλογοῦσα καὶ ἐπιστέφουσα τοὺς τοιοῦτους ἀνοσίους γάμους, δὲν νομίζει ὅτι καθίσταται ἀναμφισβητήτως συνένοχος μετὰ τῆς Πολιτείας τῆς νομιμοποιούσης τὴν αἰμομιξίαν; Διέπραξε τὴν αὐθαίρετον ἐορτολογικὴν καινοτομίαν καὶ ἤδη συννευδοκεῖ εἰς ἐτέραν ἀθεμιτουργίαν καταπατοῦσα πανεκκλησιαστικῆς φύσεως θεσμούς ἀφορῶντας εἰς τὰ κωλύματα τοῦ γάμου. Ἀλλ' οὕτω διαρκῶς αὐθαιρέτως ἀποφασίζουσα καὶ πράτουσα, δὲν φρονεῖ ὅτι καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον ὑπόδικος ἐνώπιον μιᾶς ἀληθῶς ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ συγκληθησομένης Πανορθοδόξου Συνόδου;

ΟΙ ΘΕΙΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

Ἀπόστολος, κατὰ τὴν κοινὴν σημασίαν τοῦ ὀνόματος, θέλει νὰ εἰπῇ ἀπεσταλμένος· καὶ τοιοῦτοι εἶναι καθολικὰ οἱ πρέσβεις τῶν Βασιλέων, ἀπεσταλμένοι εἰς τινὰ μεγάλην ὑπηρεσίαν· οἱ ὁποῖοι, καθὼς ἐπιφέρουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀποστέλλονται, ἔχουσι δύο ἐξαιρέτα προνόμια, εἰς τὸν λόγον καὶ εἰς τὸ ἔργον. Ὅσα δηλαδὴ εἰπωσιν, ὅσα κάμωσι, νομίζονται ὡσάν λόγια καὶ ἔργα αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Βασιλέως ὅπου τοὺς ἔστειλε. Πρέσβεις τοῦ Θεανθρώπου Λόγου, ἀπεσταλμένοι εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, διὰ νὰ κηρύξωσι τὴν παγκόσμιον σωτηρίαν, καὶ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἔστάθησαν οἱ Μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, παρ' αὐτοῦ ὀνομασθέντες Ἀπόστολοι (Λουκ. 6,13) «ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ Ἀποστόλους ὀνόμασεν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· πορευθέντες εἰς τὸν Κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει». (Ματθ. 28,19).

Ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀποστολῆς εἶναι θαυμαστός· «καθὼς (λέγει) ἀπεσταλμένος με ὁ Πατήρ, καγὼ πέμπω ὑμᾶς»· ὅπου θέλει νὰ εἰπῇ· καθὼς τοῦ προαιωνίου Πατρὸς Ἀπόστολος ἦτον ὁ Υἱός, ἀπεσταλμένος εἰς τὴν γῆν, διὰ νὰ κάμῃ τὸ μέγα ἔργον τῆς θείας οἰκονομίας, ἔτσι τὸν ὀνομάζει ὁ Παῦλος «Ἀπόστολον τῆς ὁμολογίας ἡμῶν» (Πρὸς Ἑβρ. 3,1) ὅθεν ἔλαβε παρὰ τοῦ Πατρὸς ὅλην τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων· «πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ γῆς»· τέτοιας λογῆς τοῦ σεσαρκωμένου Υἱοῦ ἦτον οἱ Ἀπόστολοι οἱ μαθηταί, ἔχοντες τοῦ Υἱοῦ ὅλην τὴν ἐξουσίαν. Εἰς τρόπον ὅτι καθὼς ὁ Υἱὸς ὡς Ἀπόστολος τοῦ Πατρὸς, ἐπέφερε τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρὸς, ὅθεν ὅστις ἐδέχετο τὸν Υἱόν, ἐδέχετο αὐτὸν τὸν Πατέρα· «ὁ δεχόμενος ἐμέ, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με»· ἔτσι οἱ Μαθηταί, ὡς Ἀπόστολοι τοῦ Υἱοῦ, ἐπέφερον τὸ πρόσωπον τοῦ Υἱοῦ· ὅθεν ὅστις ἐδέχετο τοὺς Μαθητάς ἐδέχετο αὐτὸν τὸ Διδάσκαλον· «ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται καὶ ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει». Καὶ διὰ τοῦτο ὅσα μυστικά ἤκουσεν ὁ Υἱὸς ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Πατέρα, ὅλα τὰ ἔμαθον οἱ Μαθηταί ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὸν Υἱόν· «πάντα ὅσα ἤκουσα παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐγνώρισα ὑμῖν». Ὡστε ὅπου Ἀπόστολος καὶ μύστης τοῦ Πατρὸς, ὁ Υἱός· τοῦ δὲ Υἱοῦ Ἀπόστολοι, καὶ μύσται οἱ Μαθηταί· ὅθεν ἔλαβον ἐκεῖνα τὰ δύο ἐξαιρέτα προνόμια εἰς τὸν λόγον, καὶ εἰς τὸ ἔργον. Εἰς τὸν λόγον· ὅσα λαλήσωσι, νὰ πιστεύονται ὡς λαληθέντα παρ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ· εἰς τὸ ἔργον· ὅσα κάμωσι, νὰ φυλάττωνται ὡς καμωμένα παρ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ· ὅπου θέλει νὰ εἰπῇ· καθὼς πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης, καὶ τοῦ Θεοῦ μόνον εἶναι ἴδιον τὸ ἀψευδές καὶ ἀλάνθαστον, ὁμοίως τοῦτο τὸ ἀψευδές καὶ τὸ ἀλάνθαστον εἶχον οἱ Ἀπόστολοι· διὰ τὴν οἱ λόγοι τους δὲν ἦσαν λόγοι ἀνθρώπων, ἀλλὰ Θεοῦ· καὶ μετὰ τὸ στόμα των, ὡσάν με θεόπνευστον ὄργανον ἐλάλει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὅπου εἶναι τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας «οὐκ ἔστέ (τοὺς ἔλεγεν ὁ Χριστὸς) ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐν ὑμῖν». Καὶ πάλιν, καθὼς οὔτε ἄνθρωπος οὔτε Ἀγγέλους, ἀλλ' ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ μόνος ἔχει κυρίως τὴν πνευματικὴν ἐξου-

σίαν, και μόνος κρατεί τὰς κλεῖς διὰ τὰ ἀνοίγει καὶ τὰ κλείει τὰς πύλας τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· ὁμοίως ὅλην αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν καὶ αὐτὰς τὰς κλεῖς, ἔλαβον οἱ Ἀπόστολοι παρὰ τοῦ Υἱοῦ, ὅταν τοῖς εἶπεν· «ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ».

Ἐνα ὅμοιον προτέρημα δὲν ἔλαβον οἱ Προφῆται· ἔλαβον ἀληθινὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος τὴν χάριν· ἀλλὰ κατὰ μέρος μόνον, δηλαδὴ τὸ χάρισμα τῆς προφητείας διὰ τὰ προλέγουσαν τὰ μέλλοντα· ἀλλ' εἰς τοὺς Ἀποστόλους ὅλον ἔσχεν τὸν πλοῦτον τῶν θείων του δωρεῶν τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τότε ὅταν ἐκατέβη ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν. Οἱ Προφῆται εἶδον μόνον ἐν ἐσώπρῳ, καὶ ἐν αἰνίγματι τοὺς τύπους τῶν μελλόντων πραγμάτων, ὅπου οἱ Ἀπόστολοι εἶδον ὀφθαλμοφανῶς· «ἐτέραις γενεαῖς (λέγει ὁ Παῦλος οὐκ ἐγνωρίσθη τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ τοῖς Υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὥς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Ἀποστόλοις ἐν πνεύματι». (Ἐφεσ. 3,5). Τότε ὁ Θεὸς ἐφανερώσεν εἰς τὸν Κόσμον τὴν θείαν του δικαιοσύνην ὡς Κριτῆς, καὶ ταύτης τῆς θείας του δικαιοσύνης τὴν μάστιγα, καὶ σιδηρᾶν ράβδον, ἔδιδεν εἰς χεῖρας τῶν Προφητῶν, διὰ τὰ πλήττωσι μὲ ἐλέγχους καὶ φοβερισμοὺς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυσκάθεκτον ἁμαρτίαν· ἀλλ' αὐτοὶ δὲν εἶχον ἐξουσίαν νὰ συγχωρήσωσι μίαν μόνην ἁμαρτίαν εἰς τὴν γῆν, οὔτε νὰ εἰσάγωσιν ἕνα ἄνθρωπον εἰς οὐράνιον Βασιλείαν, τὴν ὁποίαν εἶχε κλεισμένην τὸ πταῖσμα τοῦ Ἀδάμ. Ὅταν δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν χρόνων, καὶ ἐφανερώσεν ὁ Θεὸς τὴν θείαν του εὐσπλαγχνίαν ὡς Πατὴρ, καὶ ἐξαπέστειλε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, τῆς θείας του εὐσπλαγχνίας ὅλον τὸ θεῖον παρεδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἀποστόλων κἀμνοντάς τοὺς οἰκονόμους τῆς θείας του χάριτος καὶ κλειδούχους τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· ὅθεν αὐτοὶ ἀνοίξαν ἐδῶ εἰς τὴν γῆν τὰς θύρας τῆς παγκοσμίου σωτηρίας, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν εἰσοδὸν τῆς αἰωνίου μακαριότητος. Ὡστε ὅπου οἱ προφῆται ἦσαν κήρυκες τοῦ παλαιοῦ νόμου, οἱ Ἀπόστολοι κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου τῆς νέας χάριτος. Καὶ λοιπὸν ὅσον ὑπερέχει τοῦ παλαιοῦ νόμου τὸ Εὐαγγέλιον, τόσον ὑπερέχει τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν Προφητῶν τὸ ἐπάγγελμα τῶν Ἀποστόλων· ὅθεν καταλαμβάνομεν, ὅτι Ἀπόστολος κατὰ τὸ ἐπάγγελμα, θέλει νὰ εἴπῃ ἄνθρωπος ἐπιφέρων αὐτὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, δεξιὰ τοῦ Θεοῦ, στόμα τοῦ Θεοῦ ὅπου εἰς τὸ στόμα ἔχει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φέρει εἰς τὴν δεξιὰν τὰς κλεῖς πάσης τῆς πνευματικῆς ἐξουσίας.

Δώδεκα τοιοῦτοι ἐκλέχθησαν τοῦ σεσαρκωμένου Θεοῦ Λόγου ὑπηρεταὶ καὶ συνεργοί. Σίμων, Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, οἱ ὁποῖοι πρῶτον ἦσαν μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου· Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου· Φίλιππος, Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς, Ματθαῖος ὁ Τελώνης, Ἰάκωβος Ἀλφαῖου. Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος, ὁ ὁποῖος λέγεται καὶ Ἰούδας, ὅπου ἔγραψε τὴν καθολικὴν ἐπιστολήν· Σίμων ὁ Κανανίτης, ὁ αὐτὸς καὶ ζηλωτῆς, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης· εἰς τοῦ ὁποῖου τὸν τόπον ἔχειροτονήθη ὁ Ματθίας μετέπειτα.

Τὸν δωδεκάριθμον χορὸν τῶν Ἀποστόλων ἐπροεικόνισε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον μὲ πολλοὺς τύπους εἰς τὴν θείαν Γραφήν· Δώδεκα ἦσαν οἱ πατριάρχαι οἱ

υἱοὶ Ἰακώβ, ὅπου ὥσάν δώδεκα θεόφυτα δένδρα ἐβλάστησαν πολυαριθμούς κλάδους, τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, καρποὺς τῆς θείας ἐπαγγελίας. Τύπος τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, ὅπου διὰ τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος ἐγέννησαν τὸν περιούσιον λαὸν τὸν νέον Ἰσραὴλ, τὰ ἀναρίθμητα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας. Δώδεκα ἦσαν οἱ ἄρχοντες τῶν Ἑβραίων, ὅπου ὑποκάτω τοῦ πρώτου κριτοῦ Μωϋσέως ἔκρινον ὅλον τὸν λαόν· τύπος τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, ὅπου ὑποκάτω τοῦ πρώτου Κριτοῦ ζώντων, καὶ νεκρῶν, ἔκρινον ἐδῶ μὲν εἰς τὴν γῆν, τῇ ἐπιπνοίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὅλην τὴν Ἐκκλησίαν τῶν ὀρθοδόξων, ἐκεῖ δὲ ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, θέλουσι καθῆσθαι ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. Δώδεκα ἦσαν οἱ κατὰσκοποι ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, τύπος τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, ὅπου ἀπεστάλησαν ἀπὸ τὸν Χριστὸν ἐπίσκοποι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὅπου εἶναι ἡ γῆ τῆς εὐλογίας καὶ χάριτος. Δώδεκα ἦσαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, ὅπου ἐπότισαν εἰς τὴν ἔρημον τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν· τύπος τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, ὅπου ἐπότισαν ὅλον τὸ πρόσωπον τῆς γῆς μὲ τὰ ζωήρονα νάματα τῆς θείας διδασκαλίας. Δώδεκα ἦσαν οἱ βόες, ὅπου ἐβάσταζαν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Σολομώντος τὴν χαλκίνην θάλασσαν, τύπος τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, ὅπου ἀφόντης ὡς νοητοὶ βόες, μὲ τὸ ἄροτρον τοῦ Σταυροῦ ἐγεώργησαν τὴν Ἐκκλησίαν, ἐδυσιάσθησαν εἰς τὸν βωμὸν τοῦ μαρτυρίου ὀλοκαυτώματα λογικά. Δώδεκα ἦσαν τὰ ἄστρα, ὅπου ἔστεφον τὴν κεφαλὴν τῆς γυναικός, τὴν ὁποίαν εἶδεν ὁ Ἰωάννης εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν, περιβεβλημένην τὸν ἥλιον, καὶ ἡ Σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς τύπος τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, ὅπου εἶναι ὁ δωδεκάφωτος στέφανος τῆς μυστικῆς νύμφης τοῦ Χριστοῦ ἡμφιεσμένης τὸ φῶς τῆς εὐαγγελικῆς ἀληθείας, καὶ καταπατούσης τὰς σκιάς τῆς συναγωγῆς. Δώδεκα ἦσαν οἱ πολύτιμοι λίθοι, ὅπου εἶδεν ὁ αὐτὸς Θεολόγος, ἐπάνω τῶν ὁποίων ἦτο θεμελιωμένη ἡ οὐράνιος Ἱερουσαλήμ· τύπος ἐναργέστατος τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, ἐπάνω εἰς τοὺς ὁποίους ὅλους κοινῶς ἐθεμελίωσεν ὁ Χριστὸς τὴν Ἀγίαν τοῦ Ἐκκλησίαν· «καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐπ' αὐτῶν τὰ δώδεκα ὀνόματα τῶν Ἀποστόλων τοῦ ἁγίου». (Ἀποκ. Κεφ. 21,14).

Αὐτὸ εἶναι τὸ μέγα, τὸ ὑψηλόν, τὸ σωτήριον ἐπάγγελμα τῶν Ἱερῶν Ἀποστόλων, τοὺς ὁποίους προεπόντως ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία σέβεται μὲ ἐξαίρετον τιμὴν, διὰ τὸ εἶναι τοῦ θεανθρώπου Λόγου τὰ θεόπνευστα στόματα, τῆς θείας οἰκονομίας οἱ θεόκλητοι συνεργοί, τῆς παγκοσμίου σωτηρίας οἱ πνευματέμφοροι κήρυκες, τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἀσάλευτοι στύλοι, οἱ πιστοὶ οἰκονόμοι τῆς νέας χάριτος, οἱ πανόλβιοι κλειδοῦχοι τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

(Ἐκ τῶν Διδαχῶν Ἡλ. Μηνιάτου)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινούται ὅτι πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων εἴτε διὰ ὀφειλὴν συνδρομῶν ἐφημερίδος ἢ διαφόρων ἄλλας εἰσφορὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἁγῶνος ἀπευθύνεται, διὰ Ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ΜΟΝΟΝ, πρὸς τὸν Ταμίαν Ἀρχιμ. ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΝ ΚΑΛΟΣΚΑΜΗΝ, δὸς Κανίγρος 32 — Ἀθήναι.

(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.)

Ἀπὸ τὴν Πανήγυριν τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος τοῦ Παραρτήματος Σπάτων, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Διακλήσεως κ. Ἀκακίου.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΤΩΝ ΝΗΠΤΙΚΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΤΟΥ ΑΒΒΑ ΜΑΡΚΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗΣ

«Ὡς περ μετανοοῦντι ὑψηλοφρονεῖν ἄλλότριον, οὕτως ἐκουσίως ἁμαρτάνοντι, ταπεινοφρονεῖν ἀδύνατον. Εἰ ταπεινοφροσύνης ἐπιμελούμεθα, οὐκ ἂν ἐδεήθημεν παιδείας. Πάντα τὰ κατὰ καὶ δεινὰ τὰ συμβαίνοντα ἡμῖν, διὰ τὴν ἑπαρσιν ἡμῶν συμβαίνει. **Εἰ γὰρ τῷ Ἀποστόλῳ ἄγγελος σαιὰν ἐδόθη, ἵνα αὐτὸν κολαφίξῃ ὥπως μὴ ἑπαρθῇ, πόσω γε μᾶλλον ἡμῖν τοῖς ἐπηρμένοις αὐτοῖς ὁ Σατανᾶς δοθήσεται καταπατεῖν ἡμᾶς ἕως οὗ ταπεινωθῶμεν...** Ὁ ἐπαιρόμενος ἀγνοεῖ ἑαυτὸν. **Εἰ γὰρ ἐγίνωσκεν ἑαυτὸν, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀφροσύνην καὶ ἀσθένειαν οὐκ ἂν ἐπῆρθη ὁ δὲ ἑαυτὸν ἀγνοῶν, πῶς δύναται Θεὸν γινώσκειν; Εἰ γὰρ τὴν ἑαυτοῦ ἀφροσύνην καὶ ἀσθένειαν μεθ' ἧς ἀναστρέφεται συνιέναι οὐκ ἔσχυσε, πῶς τὴν τοῦ Θεοῦ σοφίαν, ἧς πόρρωθεν ἐστὶ καὶ ξένος συνιέναι δυνήσεται;...»**

ΤΟΥ ΑΒΒΑ ΙΣΑΑΚ

«Ἄνθρωπος φθάσας γινῶναι τὸ μέτρον τῆς ἀσθενείας ἐφθάσε τὸ τέλειον τῆς ταπεινοφροσύνης, καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιγνώσεως. Δι' ὃ καὶ πρὸς εὐχαριστίαν ἀεὶ κινούμενος πλεονάζει διηνεκῶς ἐν τοῖς θείοις χαρίσμασι. Στόμα διὰ παντὸς εὐχαριστοῦν, εὐλογίαν δέχεται παρὰ Θεοῦ καὶ καρδία ἐν εὐχαριστίᾳ διαμένουσα, αὖξιν ἀεὶ τῆς χάριτος δέχεται. **Προηγείται δὲ τῆς χάριτος ἡ ταπεινώσις, ὥς περ καὶ τοῦ πειρασμοῦ προτρέχει ἡ οἴησις.**

ΕΝ Τῷ ΓΕΡΟΝΤΙΚῷ

Εἰπέ τις, ἡ ταπεινώσις πολλάκις καὶ χωρὶς κόπους

ἔσωσε πολλούς, καὶ μαρτυρεῖ τοῦτο ὁ Τελώνης καὶ ὁ Ἀσωτος υἱός, ὅγματα μόνον μικρὰ εἰπόντες καὶ σωθέντες.

Εἶπεν ὁ ἅγιος Ἀντώνιος· εἶδον πάσας τὰς παλινδίας τοῦ Δι' βόλου ἠλωμένας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ στενάξας εἶπον· τίς ἄρα παρέσχεται τούτας; καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι· **ἡ ταπεινοφροσύνη.**

Ὡς περ ὁ νεκρὸς οὐκ αἰσθάνεται τινός, οὐδὲ κρίνει τινά, οὕτω καὶ ὁ ταπεινοφρων οὐ δύναται κρίναι τινά, κἂν ἴδῃ αὐτὸν προσκυνοῦντα τοῖς εἰδώλοις.

Παραερχόμενος ποτὲ ἀπὸ ἔλους (βάλτου) εἰς τὸ κελλίον τοῦ ὁ ἅγιος Μακάριος ἐβάσταξε θαλλία (βοῦθλα), καὶ ἰδοὺ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ Διάβολος μετὰ θρεπάνου κατὰ τὴν ὁδόν, καὶ ὥς ἠθέλησε κροῦσαι αὐτόν, οὐκ ἔσχυσε, καὶ λέγει· αὐτῷ πολλὴ βία ἀπὸ σοῦ Μακάριε, ὅτι οὐ δύναμαι πρὸς σέ· ἰδοὺ, ὅτι ποιεῖς, ποιῶ καὶ ἐγώ, σὺ νηστεύεις; καὶ ἐγώ· σὺ ἀγρυπνεῖς; καὶ ἐγώ ὅλος οὐ κοιμῶμαι. Ἐν ἐστὶ μόνον ἐν ᾧ νικᾷς με. Λέγει αὐτῷ ὁ Μακάριος· ποῖον τοῦτο; ὁ δὲ εἶπεν· ἡ ταπεινώσις σου, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι πρὸς σέ.

«Μὴ μόνον ταπεινολόγει, ἀλλὰ καὶ ταπεινοφρόνει». (Εὐεργ. Βιβ. Α. ὑπόθ. ΜΕ, ΜΣΤ').

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ ἀδελφοὶ συνδρομηταὶ τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδόξιας» ὥπως ἀποστείλουν τὰς ὀφειλομένας συνδρομὰς των, καθ' ὅτι αὐταὶ καὶ μόνον ἀποτελοῦν τὸν κύριον οἰκονομικὸν πόρον διὰ τὴν ἐκδοσὶν καὶ κυκλοφορίαν τοῦ ἐπισήμου ὁργάνου τῆς κινήσεώς μας.

Ἐν τῶν Γραφείων

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ Π.Θ.Ε.Ο.Κ.

Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται ὥστε πλανῆσαι εἰ δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς (Ματθ. 24, 24)

Ἀναίρεσις ἐνίων πλανῶν τῶν Ἀντιχρίστων «Χιλιαστῶν» ἢ «σπουδαστῶν τῆς Γραφῆς», ἢ Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά.

Β

Ὁ πρῶτος ἰδρυτὴς καὶ ἀρχηγὸς τῆς πολυκεφάλου αὐτῆς πλάνης, εἶναι ὁ Ἀμερικανὸς Κάρολος Ρῶσσελ. Περί τοῦ προσώπου αὐτοῦ θὰ ἐκθέσωμεν ὅσα περὶ αὐτοῦ ὁ ἴδιος καὶ οἱ ὁπαδοὶ του γράφουν. Ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐμπόριον. Εἰς ἡλικίαν 11 ἐτῶν ὁ Ρῶσσελ συνεταιρίσθη μετὰ τοῦ πατρὸς του, καὶ συνέτασσε τὰ συμβόλαια καὶ συμφωνητικὰ τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων («τετελεσμένον μυστήριον» σελ. 61). Αἱ ἐμπορικαὶ του ἐπιχειρήσεις ἐπήγαιναν θαυμάσια. Εἰς ἡλικίαν 30 ἐτῶν εἶχε περιουσίαν μεγαλυτέραν τῶν τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δολλαρίων (αὐτόθι σελ. 67). Ἐκαστος δύναται νὰ ἐννοήσῃ πῶς ἐκέρδισε τὰ χρήματα αὐτά, ὅταν λάβῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ Μπρούκλιν τῆς Ἀμερικῆς παρουσιάσθη μετὰ τὴν κατηγορίαν ὅτι ἐξηπάτησε τοὺς ἀπλοϊκοὺς γεωργούς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπώλησε «θαυματοργὸν σῖτον» πρὸς 90 δραχμὰς τὴν ὁκάν! Ὑπάρχουν ἀσυνειδητότεροι ἱεροκάπηλοι καὶ ἀπατεῶνες;

Τι εἶδους Χριστιανὸς ἦτο εἰς τὰ ἔτη αὐτὰ ὁ Ρῶσσελ; Ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ ὅτι «μόλις ἤρχισε νὰ ἐξετάζῃ τὴν χριστιανικὴν πίστιν, ἤρχισε νὰ γίνηται εὐκολος λεῖα εἰς τὴν *λογικὴν τῆς ἀπιστίας* καὶ τοῦτο ἡπείλει νὰ ἐπιφέρῃ εἰς αὐτὸν παντελεῖς ναυάγιον εἰς τὴν πρὸς τὸν Θεὸν πίστιν του», (αὐτόθι σελ. 61) καὶ *κατεβαρᾶθρεωσεν τὴν π.σ.ιν του* εἰς τὰ ἀνθρώπινα σύμβολα, καὶ εἰς συστήματα τῶν Ἑρμηνειῶν τῆς Γραφῆς» (αὐτόθι 61). Ὁ τοιοῦτος λοιπὸν καὶ τηλικούτος ἀρχηγὸς τῶν Χιλιαστῶν, ἐμπορευόμενος συγχρόνως, ἠδυνήθη νὰ κρίνῃ ὅλους τοὺς Θεοφόρους Πατέρας, καὶ Εὐαγγελιστὰς τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἰς ἡλικίαν δέκα ἔξ (16) ἐτῶν, τὰς τε Ἀγίας καὶ Οἰκουμενικάς Συνόδους, ἐν ταῖς ὁποίαις τὸ Πανάγιον Πνεῦμα συμπαρήδρευε, καὶ νὰ θεωρήσῃ αὐτὰς πεπλανημένας! (αὐτόθι σελ. 34 καὶ 116-130). Ἄς κρίνῃ κάθε ἐχέφρων ἄνθρωπος τὸ θράσος τοῦ παιδαρίου τούτου. Ἐπειδὴ ἦτο ἔξυπνος εἰς τὸ ἐμπόριον κυριευθεὶς ἀπὸ ἑωσφορικὸν ἐγωισμόν, ἐνόμισεν ὅτι ἠδύνατο νὰ εὐδοκιμήσῃ κάλλιον παντὸς ἄλλου καὶ εἰς τὴν Θεολογίαν, ὅπως εὐδοκίμησεν εἰς τὸ ἐμπόριον. Ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ ἐγωισμοῦ του ὡς ἑωσφορικοῦ δὲν εἶναι ὑπερβολικὸς· διότι αὐτὸς ὁ ἴδιος λέγει περὶ τοῦ ἑαυτοῦ του ὅτι «ἐξελέγη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ τὸ μέγα ἔργον τοῦτο τῆς Ἐκκλησίας πρὸ τῆς γεννήσεώς του» (αὐτόθι σελ. 61). Καὶ ὅτι προωρίσθη «ὡς φρουρὸς τοῦ Θεοῦ ἐπὶ παντὸς τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου», καὶ ὅτι ἔλαβε «τὸ ὑπόργημα τοῦ μεγαλυτέρου δούλου τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου» (αὐτόθι σελ. 487). Εἶχε τοιαύτην ἑωσφορικὴν πεποίθησιν ὁ δυστυχὴς Ρῶσσελ, ὥστε «δὲν ἔδιδε προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους ἢ τὰς γνώμας ἀνθρώπων, ἔστω καὶ

ἂν ἦσαν οὗτοι μορφωμένοι καὶ εὐσεβεῖς, εἴτε ἦσαν νεώτεροι ἢ Ἀγιοὶ Πατέρες ἀμέσως μετὰ τοὺς Ἀγίους Ἀποστόλους. Εἶχεν ὁ ταλαίπωρος τόσον ὑψηλὴν ἰδέαν διὰ τὸν ἑαυτὸν του, ὥστε ἐφρόνει ὅτι «ἐλάμβανε τὸν λόγον ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς ἐπιλάμψεως τοῦ Ἀγ. Πνεύματος».

Πῶς λοιπὸν νὰ μὴ πλανηθῇ ὁ ταλαίπωρος Ρῶσσελ, κατεχόμενος ἀπὸ τοσαύτην Διαβολικὴν ἑπαρσιν; Πῶς νὰ μὴ ἐγκαταλειφθῇ ἀπὸ τὸν Θεόν, ὅστις «ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται», καὶ νὰ μὴ πέσῃ εἰς παντοίας πλάνας; Ἡ ἐγκατάλειψις δὲ αὐτῇ ἐφανερώθη καὶ εἰς τὴν ἄτακτον ἠθικὴν του ζωὴν. Δηλαδή ἡ σύζυγός του δὲν ἠδύνατο πλεόν νὰ ἀνεχθῇ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ Ρῶσσελ εἰς τὸ γυναικεῖον φύλλον, καὶ τὸν ἔσυρεν εἰς τὸ δικαστήριον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔλαβε διαζύγιον. Ὀντως «ὁ φαῦλος βίος πονηρὰ δόγματα τίκτει».

Εἶδομεν ἐν ὀλίγοις τὴν εἰκόνα τοῦ πρώτου Διδασκάλου τῶν «μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά». Ἄς ρίψωμεν ἐν βλέμμα εἰς τοὺς κήρυκας τῆς ἀληθείας. Ὁ τίμιος Πρόδρομος, κατ' ἐπαγγελίαν γεννηθεὶς, ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἡγιασμένος, ἔλεγεν: «οὐκ εἰμί ἱκανὸς κύψας λῦσας τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ» (Μάρκ 1,8). Τὸ «σκεῦος τῆς Ἐκλογῆς», «ὁ οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν δεδεγμένος» Ἀπόστολος Παῦλος λέγει «Ἐγὼ γὰρ εἰμί ὁ ἐλάχιστος τῶν Ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμί ἄξιος καλεῖσθαι Ἀπόστολος» (Α' Κορίθ. 15,8) *θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν του ἐλαχιστότερον πάντων τῶν Χριστιανῶν!* (Ἐφεσ. 8) ἀμαρτωλότερον πάντων (Α' Τιμ. 1,15). Τοιοῦτοι καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, οἱ Θεοφόροι Πατέρες καὶ ὅλοι οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας ἦσαν «ἐγκοβωμένοι μετὰ τὴν ταπεινοφροσύνην» (Α' Πέτρ. 5,5), ἀκολουθοῦντες τὸ παράδειγμα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὅστις «ἐταπεινώσεν ἑαυτόν, γενόμενος ὑπῆκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ» (Φίλιπ. 2,8). Καὶ ὅπως τὸ σπειρόμενον σπέρμα τὴν ρίζαν πρῶτον πρὸς τὸ βάθος ἀπολύει, καὶ ἔπειτα τὸν βλαστὸν πρὸς τὰ ἄνω ἐξωθεῖ, οὕτω καὶ «πᾶσα φυτεία ὑπὸ τοῦ Οὐρανοῦ Πατρὸς πεφυτευμένη», αὐξάνεται κατὰ τὸ μέτρον τῆς καταδύσεώς της εἰς τὸν βυθὸν τῆς ταπεινώσεως. (Ἀκολουθεῖ)

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»,

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 628-280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
Κάνιγγος 32 Ἀθῆναι

Ὑπεύθυνος : Ἀπόστολος Ἀθ. Τζωάννης
Νικίου 15—Ἀθῆναι

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου Γ. Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 33 Ἀθῆναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἐσωτερικοῦ : Ἐξάμηνος δραχμὰς 15.—
» Ἐτησίᾳ » 30.—
Ἐξωτερικοῦ : Ἐξάμηνος δολλάρια 2
» Ἐτησίᾳ » 4

Τιμὴ Φύλλου δραχ. 1

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ - ΤΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Σχετικῶς ἄς δώσωμεν τὸν λόγον καὶ πάλιν εἰς τὸν Γρηγόριον ἵνα παραστήσῃ τὰ λαβόντα χώραν ὡς τὰ παριστᾷ ἐν τῷ κδ' κεφαλαίῳ τοῦ πρὸς μέγαν Βασίλειον ἐγκωμίου του.

«Ἡ ἡμέρα, λέγει, τῆς ἐξ' Ἀθηνῶν ἀποκρύνσεως ἦτο παρούσα, καὶ ὅσα συνήθως κατ' αὐτὴν συμβαίνουσι, τοῦτέστι λόγοι κατάλληλοι διὰ τοὺς ἀπερχομένους καὶ προπεμπομένους ὑπὸ τῶν φίλων, χαιρετισμοί, θρήνοι, ἐναγκαλισμοί, δάκρυα. Διότι δὲν ὑπάρχει ἄλλο τι τόσον λύπης πρόξενον, ὅσον εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις συζῶντας σπουδαστάς, νὰ ἀποχωρίζονται τῶν Ἀθηνῶν καὶ νὰ διασπῶνται μεταξὺ τῶν. Τότε λοιπὸν συμβαίνει θέαμα ἁπλῶς ἔλεεινὸν καὶ ἄξιον διηγέσεως. Ἀφοῦ περικύκλωσαν ἡμᾶς ὁ τῶν φίλων καὶ ὁμηλικῶν ὄμιλος καὶ μερικῶν διδασκάλων, ἔλεγον ὅτι ἀδύνατον νὰ ἀφίσωμεν ἡμᾶς, ὁτιδήποτε καὶ ἂν συμβῇ, καὶ ἐπέμενον εἰς τοῦτο διὰ παρακλήσεων, βίας, πειθοῦς. Καὶ τί δὲν ἔλεγον, τί δὲν ἔπραττον, ἐξ ὧν φυσικὰ πράττουσιν οἱ λυπούμενοι. Ἀλλ' ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ θὰ κατηγορήσω μὲν καὶ ἑαυτοῦ, θὰ εἶπω δὲ καὶ διὰ τὴν θεῖαν ἐκείνην καὶ ἁμεμπτον ψυχὴν, ἃν καὶ νομίζω τοῦτο τολμηρόν.

Ἐκεῖνος δηλαδὴ, ἀφοῦ εἶπε τὰς αἰτίας τὰς ἀναγκαστάς αὐτὸν εἰς ἐπάνοδον, ἐνίκησε τοὺς ἐμποδίζοντας καὶ μετὰ βίας μὲν κατέρωθεσε τοῦτο, ἀλλ' ἐπεγράφη εἰς αὐτὸν ἡ ἔξοδος. Ἐγὼ δὲ ἔμεινα ἐν Ἀθήναις ἀφ' ἑνὸς μὲν, διὰ νὰ εἶπω τὴν ἀλήθειαν, διὰ τῶν δεήσεων τῶν φίλων συγκατατεθείς, ἐξ ἄλλου δὲ κατὰ τι προδοθεὶς παρὰ τοῦ Βασιλείου, ὅστις ἐπέσθη νὰ μὲ ἀφίσῃ, ἐνῷ δὲν τὸν ἄφινον, καὶ νὰ μὲ παραδώσῃ εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὴν διαμονήν μου ἐν Ἀθήναις. Πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον πρὶν νὰ γείνη δὲν ἐπιστεύετο. Διότι γίνεται ὡς ἑνὸς σώματος εἰς δύο μέρη χωριστός, καὶ νέκρωσις ἐπομένως καὶ τῶν δύο ὁμοῦ μερῶν ἢ διαχωρισμὸς μύσχων συντρέφων καὶ εἰς τὸν αὐτὸν ζυγὸν ὑποκειμένων, οἵτινες γοερῶς μυκῶνται διὰ τὸ κοινὸν πάθημα καὶ δὲν ὑποφέρουσι τὴν ἀποξένωσιν. Ἡ ἐπελθούσα ζημία δὲν παρετάθη ἐπὶ μακρότερον χρόνον διότι δὲν ἠνείχουμην νὰ φαίνομαι ἔλεεινός, καὶ νὰ δίδω εἰς πάντας λόγον τῆς διαστάσεως· ἀλλ' οὐχὶ τόσον πολὺ χρόνον ἐν Ἀθήναις κατόπιν διατρίψας, ἀλλ' ὑπὸ ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς ἐκείνης μιμοῦμαι τὸν ὁμηρικὸν ἐκείνον ἵππον, καὶ θραύσας τὰ θεσμὰ τῶν κρατούντων με, τρέχω ἀνὰ τὰς πεδιάδας ὀρμητικῶς καὶ πρὸς τὸν σύντροφόν μου ἐφερόμην». Ἐξ ἁκρας δὲ μετριοφροσύνης ὁ Γρηγόριος δὲν σημειοῖ ὅτι ἰκέτευεν αὐτὸν οἱ φοιτηταὶ νὰ γίνῃ διδάσκαλος αὐτῶν καὶ παρεκάλουν νὰ καταλάβῃ τὴν σοφιστικὴν ἔδραν. Ἀλλὰ τὸ φᾶσμα τῆς κενοδοξίας οὐδέποτε ὁ Γρηγόριος ἔλαβεν ὑπ' ὄψει, διότι συνησθάνετο ὅτι δι' ἔργον ὑψηλότερον, εὐγενέστερον καὶ θεϊότερον ἄνωθεν προωρίσθη.

Τέλος ἔφθασεν ὁ καιρὸς καθ' ὃν ὁ Γρηγόριος ἀμετατρέπτως ἀπεφάσισε νὰ ἀφίσῃ τὸ κλεινὸν αὐτοῦ τῶν Ἀθηνῶν. Οἱ ἐν αὐτῷ παιδευταὶ καὶ συμφοιτηταὶ πληροφορηθέντες τὴν ἀναχώρησίν του κατεξάνεστησαν μὴ στέργοντες τὸν ἀποχωρισμὸν του καὶ ἔλ-

πίζοντες ὅτι νέαν ἐπιτυχίαν θὰ κερδήσωσιν ἐκ τῶν ἐπιμόνων παρακλήσεων. Σοφιστικὰς ἔδρας παρέχουσιν, ἐξαιρετικὰς τιμὰς νέας ἀπονέμουσιν, ἀλλ' εἰς μάτην, διότι ἤδη ὁ Γρηγόριος ἄκαμπτος ὑποδεικνύει εἰς αὐτοὺς μετὰ γλυκύτητος, ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς πόθους τῶν, καὶ ὅτι ἡ κλίσις καὶ ἡ πρόθεσις αὐτοῦ εἶναι ἔστραμμένη ἀλλαχοῦ, διότι ἔχει εἰς ἄλλον ἀφιερωθῇ πρὸ πολλοῦ, καὶ ἡ συνείδησίς του τὸν ὑπομινῆσκει τὸ ταχύτερον νὰ σπεύσῃ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποσχεθέντων. Ἐκεῖνοι ἀκούσαντες ταῦτα ἀντελήφθησαν μετ' ἀπεριγράπτου λύπης, ὅτι μάταιαι αἱ προτροπαὶ καὶ αἱ ἰκεσίαι τῶν. Ὁ Γρηγόριος τότε προπεμπόμενος κατὰ τὰ τότε ἔθιμα ὑπὸ φίλων καὶ διδασκάλων, πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν δοκίμων ἀπονέμει ἐγκάρδιον ἀσπασμόν, ἀπέρχεται τοῦ ἄστεως τῆς Παλλάδος διὰ ξηρὰς ἰλίαν συγκεκινημένος. Καὶ μετὰ πορείαν πολλῶν ἡμερῶν φθάνει εἰς τὴν βασιλεύουσαν Κωνσταντινούπολιν, τὸ ἀρχαῖον Βυζάντιον. Ἐδῶ ἀνεπίστως συνηντήθη μετὰ τοῦ συγχρόνως ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀφικθέντος ἀδελφοῦ αὐτοῦ Καισαρίου. Τὴν εὐτυχὴ καὶ ἀπροσδόκητον αὐτὴν συνάντησιν ὁ Γρηγόριος ἀποδίδει οὐχὶ εἰς σύμπτωσιν τυχαίαν, ἀλλ' εἰς ἐκπλήρωσιν ἀπὸ Θεοῦ εὐχῆς καὶ δεήσεως τῶν ἁγίων γονέων, ἵνα ἴδωσιν ἐπανερχόμενα τὰ ἐν τῇ ξένῃ τέκνα τῶν ὁμοῦ ὑγιαίνοντα καὶ εὐεχτοῦντα κατ' ἄμω.

Οἱ δύο ἀδελφοὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους καὶ ἀνακοινώσαντες τὰ καθ' ἑαυτοὺς συνεζήτησαν τὰ τοῦ μέλλοντος. Ἀμφότεροι ἔλαβον ἐκ παιδικῆς ἡλικίας τὴν ἰδίαν χριστιανικὴν ἀνατροφὴν, καὶ ὄντες ἑσπερωμένοι ἐν τῇ πίστει, οὐδόλως ἐκ τῆς μετὰ τοῦ κόσμου κοινωνίας μολυνθέντες, καὶ ἀρτίαν μόρφωσιν ἑξωτερικὴν λαβόντες, ἠδύνατο νὰ διανύσωσι τὸν ὑπόλοιπον βίον τῶν, ὡς πολῖται πρώτης τάξεως ἐν τῇ βασιλευσύνῃ τῶν πόλεων. Καὶ ὁ μὲν Γρηγόριος φύσει περιφρονητὴς τῆς κοσμικῆς δόξης καὶ τῶν ἀνθρωπίνων θορύβων, καὶ τὴν γαλήνην τοῦ πνεύματος καὶ τὸν ἀπράγμονα καὶ εὐσύνειδον βίον ἐπιποθῶν ἀπέφυγε τὸ πολυτάραχον τῆς κοινωνίας στάδιον, μὴ λησμονῶν καὶ τὰς δοθείσας πρὸς τὸν Θεὸν ὑποσχέσεις ὑπὸ τοῦ κινδύνου τοῦ ναυαγίου ἀπειλούμενος. Ἀλλως ὅμως ἐσκέπτετο ὁ Καισαρίου, ὅστις μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἔτυχε μεγάλης δόξης καὶ δημοσίων τιμῶν· ἐγένετο μέλος τῆς συγκλήτου βουλῆς καὶ νυμφευθεὶς κόρην ἐπισήμου ἀρχοντος κατέστη ἐπιφανὴς πολίτης καὶ ἱατρὸς βασιλικὸς ἐχρημάτισεν. Ὁ Γρηγόριος τοῦ ἀδελφοῦ τὴν κοσμικὴν τιμὴν οὐδόλως ἐζήλευσε, διότι, ἂν ἤθελε ἠδύνατο καὶ αὐτὸς νὰ ἀπολαύσῃ τοιαύτης καὶ ὑπερτέρας, οὐδὲ ἄξιον κατηγορίας ἐθεώρησε, διότι ἐπροτίμησε τοιαύτην ὁδὸν νὰ βαδίσῃ, ἀλλ' ὡς πρεσβύτερος τὴν ἡλικίαν τὰ δέοντα μετ' αὐτοῦ ὁμιλῶν ἐνουθέτει, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ Καισαρίου πάντοτε ὑπῆλκεν, ἔχων ὑπ' ὄψει ὅτι προήγοντο ἐκ φιλαδέλφου ἀγαθῆς ψυχῆς.

Οἱ δύο ἀδελφοὶ ἐκ Κωνιπόλεως ἀπέρχονται εἰς Ναζιανζὸν πρὸς συνάντησιν τῶν γονέων, κατόπιν ἑνδεκαετοῦς ξενιτείας.

(Ἀκολουθεῖ)

Η ΜΑΤΑΙΟΦΡΟΣΥΝΗ ΣΤΗΛΙΤΕΥΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ἡ φρενίτις πρὸς κατάκτησιν τοῦ διαστήματος, ἥτις κατέλαβε τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσίαν, εὐτυχῶς ἐγένετο ἀντιληπτὴ ἀπὸ τοὺς νηφαλιῶς σκεπτομένους, οἵτινες ἤρχισαν ἤδη νὰ ἐκφράζωνται δημοσίᾳ, στηλιτεύοντες τοὺς ἐξωφρενικοὺς ἀνταγωνισμοὺς, τὶς πρῶτος νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Σελήνην, καὶ ἐπικρίνοντες μετὰ καυστικοῦ ἐλέγχου τὰς τεραστίας δαπάνας, τὰς ὁποίας ὑφίστανται οἱ ἀνταγωνισταὶ εἰς τοιοῦτον εἶδους ματαιόφροναν ἐπιχειρήματα, ἐν ᾧ ὑπάρχουσι πλεῖστοι ὅσαι κοινωνικαὶ ἀνάγκαι, ἡ θεραπεία τῶν ὁποίων παραμελεῖται.

Καταχωρίζομεν σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου βαρυσήμαντον ἀρθρον τοῦ Ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου κ. Δαβίδ Λῶρενς δημοσιευθὲν εἰς τὴν «Καθημερινήν». 1-6-63.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, Μάϊος

Ἀξίζει ἄραγε νὰ δαπανήσωμεν 20 ἕως 40 δισεκατομμύρια δολλαρίων, προσεχομένων μάλιστα ἐκ δανείου, μόνον καὶ μόνον διὰ ν' ἀποστείλωμεν ἕνα ἄνθρωπον εἰς τὴν Σελήνην, παραμελοῦντες ἀπαραίτητα γήινα προβλήματα ;

Τοῦτο εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἐρωτήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς θὰ ζητήσῃ ἀπάντησιν εἰς τὰς προεδρικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1964. Τὸ Ρεπουμπλικανικὸν Κόμμα ἔχει συντάξῃ μελέτην, ἐκθέτουσαν τὸ ζήτημα ἀπὸ πάσης πλευρᾶς. Ἡ ἐκθεσις αὕτη λέγει :

«Τὸ ἐρώτημα δὲν εἶναι, ἐὰν ὁ ἄνθρωπος θὰ φθάσῃ κάποτε εἰς τὴν Σελήνην καὶ πέραν αὐτῆς. Εἶναι μᾶλλον πῶς θὰ γίνῃ τοῦτο καὶ ἐὰν ἄλλαι ἀπὸ ψεῖς τῶν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν θὰ πρέπει νὰ προβλεφθοῦν εἰς μίαν σπασμωδικὴν προσπάθειαν πρὸς πραγματοποίησιν μιᾶς ἀμέσους ἀποβίβάσεως εἰς τὴν Σελήνην. Ἡ ἐξερεύνησις τοῦ Διαστήματος πρέπει νὰ γίνῃ καὶ θὰ γίνῃ. Ἀλλὰ ποία προτεραιότης πρέπει νὰ δοθῇ εἰς αὐτήν, μέσα εἰς τὸ σύνολον τῆς συνολικῆς ἐθνικῆς προσπάθειας ; Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις πρέπει νὰ ληφθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ γενικοῦ εὐεργετήματος διὰ τὸν ἐλεύθερον κόσμον καὶ ὅχι βάσει τῆς ἀφελοῦς ἐπιθυμίας ὅπως προσπεράσωμεν τοὺς Ρώσους εἰς τὸν ἀνταγωνισμόν τοῦ Διαστήματος.

Εἰς τὰς ἡμέρας μας, ὅτε τὸ ὄριον τοῦ δημοσίου χρέους ἔχει ἀνέλθει εἰς 309 δισεκατομμύρια δολλαρίων καὶ τὰ ἐλλείμματα τοῦ Θησαυροφυλακίου ὑπολογίζονται εἰς 12 δισεκατομμύρια δολλαρίων ἐτησίως, ὑπάρχουν πολλοὶ ἀκόμη ἀξιῶσεις ἐπὶ τῶν ἐπισημάτων τῶν φορολογουμένων πολιτῶν. Τὰ ἐπιχειρήματα ταῦτα θὰ ὑπογραμμισθοῦν δεόντως εἰς τὴν προσεχῇ ἐκλογικὴν ἀστρατείαν.

Ἡ περιληπτικὴ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου μελέτη, συνταχθεῖσα ὑπὸ ἐπιτελείου ἐιδικῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ρεπουμπλικανικοῦ γερουσιαστοῦ κ. Χικενλούπερ, ἔθεσεν ἐπὶ τάπητος ἐρωτήματα ὡς τὰ ἀκόλουθα :

«Ἐχει μεγαλυτέραν σπουδαιότητα τὸ νὰ ἀποστείλωμεν ἕνα ἄνθρωπον εἰς τὸ Διάστημα, ἀπὸ τὸ νὰ κατακτιῶμεν τὸν καρκίνον, ὁ ὁποῖος θὰ ἐξοντώσῃ 40 ἑκατομμύρια ζώντων ἤδη Ἀμερικανῶν ; Ἡ ἐξε-

ρεύνησις τῆς Σελήνης ἔχει μεγαλυτέραν σπουδαιότητα διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν του ἐκ τῆς τραγικῆς ἀλύσεως τῶν ψυχοπαθειῶν, ἡ ὁποία εὐθύνεται διὰ τὸ ἕνα τέταρτον τῶν κλινῶν τῶν ἀμερικανικῶν νοσοκομείων ; Μία δρᾶς κόνεως τῆς Σελήνης ἔχει καμμίαν ἀξίαν διὰ τὰ 17 ἑκατομμύρια τῶν Ἀμερικανῶν ποὺ κοιμοῦνται πεπνυσμένα κάθε νύκτα ; Ἡ διάνοιξις τῆς ὁδοῦ πρὸς τὴν Σελήνην ἔχει μεγαλυτέραν ἀξίαν ἀπὸ τὴν πλήρη ἐξάλειψιν τοῦ ἐγκλήματος ποὺ στοιχίζει τὴν ζωὴν 40.000 Ἀμερικανῶν ἐτησίως ; Τὸ νὰ ἴδωμεν τὴν ἀθέατον πλευρὰν τῆς Σελήνης ἔχει μεγαλυτέραν σπουδαιότητα ἀπὸ τὸ νὰ ἴδωμεν τὰ παιδιὰ μας ; Ἐξησφαλισμένα ἀπὸ τὴν κατάραν τῆς λευχαιμίας ; Τὸ νὰ φθάσωμεν πρῶτοι εἰς τὴν Σελήνην, ἔχει μεγαλυτέραν ἀξίαν ἀπὸ τὴν διασφάλισιν ἐπαρκῶν πηγῶν ὕδατος εἰς τὰ μεγάλα μητροπολιτικὰ μας κέντρα ; Τὸ ν' ἀποστείλωμεν ἕνα ἄνθρωπον εἰς τὴν Σελήνην ἔχει μεγαλυτέραν σπουδαιότητα ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν τεχνικῶν μεθόδων πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀνεκμεταλλεύτων πηγῶν φυσικοῦ μας πλούτου ; Ἡ ἐπληρωμένη πτῆσις εἰς τὴν Σελήνην ἔχει μεγαλυτέραν ἀξίαν ἀπὸ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως εἰς ἕνα κόσμον ἀναδυομένων ἐθνῶν ;».

Οἱ εἰδικοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι ἕνας προπαγανδιστικὸς θρίαμβος ἐπὶ τῶν Ρώσων δὲν ἀξίζει τὰ 40 δισεκατομμύρια δολλαρίων, τὰ ὁποία ἐνδέχεται νὰ στοιχίσῃ. Τὸ σχέδιον τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ ἀποστείλῃ τρεῖς ἀστροναῦτας εἰς τὴν Σελήνην πρὸς τῆς παρελεύσεως τῆς παρουσίας δεκαετίας, ἀλλ' οἱ εἰδικοὶ λέγουσι ὅτι τοῦτο θὰ ἔχῃ ἀπλῶς στιγμιαίαν ἀξίαν. Ἐπίσης οἱ εἰδικοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι τὰ δῆθεν στρατιωτικὰ πλεονεκτήματα εἶναι ἀσήμαντα καὶ ὅτι ἡ πρόδοσις τῆς ἐπιστήμης δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ εὐθιγότερα δ' αὐτῶν ἐρευνῶν ἐπὶ τῆς Γῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ τοῦ ; πυραύλους ποὺ θὰ ἐτοποθετοῦντο ἐπὶ τῆς Σελήνης, οὗτοι θὰ ἐσκόπευαν τὴν Γῆν, ἀπέχουσαν τοῦ δορυφόρου τῆς 240.000 μίλια καὶ ἐπομένως θὰ εἶχαν ἐλαχίστην ἀκρίβειαν σκοπεύσεως. Οἱ ἐπιστήμονες λέγουσι ὅτι τὸ κόστος ἑνὸς τοιοῦτου πυραύλου θὰ ἦτο χιλίας φορὰς μεγαλυτέρον ἀπὸ τὸ κόστος ἑνὸς πυραύλου, τοποθετημένου ἐπὶ τῆς Γῆς. Μέχρι τέλους τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1964, ἡ Ἐθνικὴ Διεύθυνσις Ἀεροναυτικῆς καὶ Διαστήματος θὰ ἔχῃ δαπανήσῃ 8, 6 δισεκατομμύρια εἰς τὸ πρόγραμμα διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Σελήνης καὶ τὸ ὀλικὸν κόστος ὑπολογίζεται εἰς 20 περίπου δισεκατομμύρια, μὲ τὸ ἐνδεχόμενον νὰ ἀνέλθῃ τελικῶς εἰς 40 δισεκατομμύρια.

Ἄλλοι ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ

Ἀντιτιθεμένη εἰς τὰς τεραστίας αὐτὰς δαπάναις, ἡ μελέτη ἡ διεξαχθεῖσα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γερουσιαστοῦ κ. Χικενλούπερ, ὑπογραμμίζει ὅτι τὸ χρῆμα τοῦτο θὰ ἤμποροῦσε νὰ δαπανηθῇ κατὰ τρόπον πολὺ χρησιμώτερον, καὶ λέγει :

«Ἐχει ὑπολογισθῇ ὅτι 30 ἑκατομμύρια ἤδη ζώντων Ἀμερικανῶν θὰ ἀποθάνουν ἐκ καρκίνου Ὁ δημοσπονδιακὸς προϋπολογισμὸς διὰ τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ καρκίνου, διὰ τὸ οικονομικὸν ἔτος 1964, ἀνέρ-

Τεχνολογία και ΚΡΙΣΕΙΣ

Η ΧΙΛΙΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

“Ελθξαν αἱ ἑορταστικαὶ ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ χιλιετηρίδι τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Θεάματα μεγαλοπρεπῆ, μὲ τὴν παρουσίαν τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου, τῶν Ἀρχιεπiscopῶν τῶν Ὁμοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Παύλου, καὶ πολλῶν ἄλλων ἐπισήμων. Τίς ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ πνευματικοῦ κέρδους ἐξ ὧν αὐτῶν τῶν ἐκδηλώσεων; Εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἀπαντᾷ χρονογράφος τις, παρακολουθήσας αὐτάς. «*Ἡ ἀπονομή τιμῶν στὴ χιλιετηρίδι παραδόση. ἔγινε ἄρνηση τῆς παραδόσεως τίποτε ποὺ νὰ θυμίζει μοναχισμό... Μέρες νηστείας, ψάρι στοὺς ἐπισήμους, κοτόπουλα στοὺς ἄλλους. Καὶ νὰ σφειδῇτε ὅτι καὶ τὴ μέρα τῆς Δαμιανῆς ἀκόμα, ἀπαγορεύουν τὸ κρέας οἱ μοναχικοὶ κανόνες!... τὸ μόνο ποὺ ἔμεινε σεβαστὸ εἶναι τὸ ἄβατο» (Βῆμα 26)6)63) ἀνεκδιήγητος ἢ ἀτάξια στάς Καρυὰς Εἶχον δίκαιον ἐκεῖνοι οἵτινες συνίσταν τὴν ματαίωσιν τῶν τοιοῦτων ἑορτῶν, εἰς τὸν ἱερὸν χώρον τοῦ πνευματικοῦ πένθους τῆς μετανοίας τοῦ «Περιβολιοῦ τῆς Παναγίας»; Ἰδοὺ τὰ ἀρνητικὰ ἀποτελέσματα τῶν κόπων καὶ ἐξόδων, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦν τὴν ποιότητα τῶν τολμηθέντων.*

χεται εἰς 145 ἑκατομμύρια δολλαρίων. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ κόστος τεσσάρων κινητῶν τῶν πυραύλων «Κρόνος - 5». Ἐκαστος τῶν κινητῶν τούτων θὰ ἀναφλεγῇ ἐπὶ δύο λεπτά καὶ κατόπιν θὰ χαθῇ διὰ παντός...

» Κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1964, τὰ προγράμματα ψυχικῆς υγείας εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰνστιτούτα υγείας, θὰ προικοδοτηθοῦν δι' 190 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Τὸ ποσὸν τοῦ ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ κόστος ἑξή κινητῶν πυραύλων τύπου «Κρόνος», ποὺ θὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐνδεχομένως εἰς τὴν ἀποστολὴν τριῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς Σελήνης.

» Ἐκαστον ἔτος, μόνον εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας, 900.000 ἄνθρωποι ἀποδνήσκουν ἀπὸ καρδιακὰς παθήσεις.

» Οἱ πάσχοντες σήμερον ἀπὸ κάποια μορφήν καρδιοπαθείας Ἀμερικανοὶ ἀνέρχονται εἰς 1.000.000... Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1964 διὰ τὸ Ἐθνικὸν Καρδιολογικὸν Ἰνστιτούτον ἀνέρχεται εἰς 133 ἑκατομμύρια δολλαρίων, ποτὸν ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ κόστος τριῶν ἢ τεσσάρων ἐξαπολύσεων πυραύλων τύπου «Κρόνος».

Καὶ ἐν κατακλείδι ὁ ἀρθρογράφος λέγει :

Ἐφίσταται ἓνα σπουδαῖον σημεῖον, τὸ ὁποῖον θὰ συζητηθῇ εὐρύτατα. Τί θὰ συμβῇ ἂν οἱ Σοβιετικοὶ προσπαθήσουν, πράγματι, νὰ φθάσουν πρὸς ἡμῶν εἰς τὴν Σελήνην; Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο εἶναι ὅτι ἡ προσπάθεια αὕτη θὰ στοιχίσῃ εἰς τὴν Σοβιετικὴν Κυβέρνησιν τρομακτικὰ ποσὰ καὶ ἴσως τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο ποὺ θὰ θραύσῃ τὸν κομμουνιστικὸν ζυγὸν ἐπὶ τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ. Διότι οἱ Ρῶσοι ἔχουν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην διαθέσεως μεγάλων κονδυλίων διὰ σκοποὺς κοινωνικῆς προνοίας καὶ ἂν ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις προτιμήσῃ νὰ δαπανήσῃ τεράστια ποσὰ εἰς ἓνα ἀνταγωνισμὸν διὰ τὴν Σελήνην, τοῦτο εἶναι πιθανὸν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν πτώσιν της.

ΟΙ ΑΠΟΔΗΜΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΣ

Μὲ πονεμένην καρδίαν λαμβάνομεν γνῶσιν. ἐκ τοῦ ἡμερησίου τύπου, τῆς πνευματικῆς καταστάσεως τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἀδελφῶν μας. Ἡ ἀνθηρὰ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν ἀποδήμων Ἑλλήνων, δὲν ἔχει ἀντίστοιχον καὶ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν. Διατρέχουν τὸν κίνδυνον ἀφελληνισμοῦ. Ἐκ στατιστικῆς ἀρμοδίου, μεταφέρομεν τὰ ἑξῆς : «Εἶναι ἄριστα ὁργανωμένοι κοινωνικῶς οἱ Ἑλληνορθόδοξοι Ἀμερικανοὶ πολῖται ἀνερχόμενοι σήμερα εἰς 1.500.000. Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν φοιτούντων μαθητῶν σὲ Ἑλληνικὰ σχολεῖα ἀνέρχεται σὲ 18.000. 47.000 ἑλληνοπαίδων στεροῦνται τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας, ὑπερδιπλάσιαι δὲ χιλιάδες φοιτοῦν εἰς τὰ ἀμερικανὰ καὶ σχολεῖα... μόνον τὰ Ἑλληνικὰ ὀρθόδοξα σχολεῖα ἠμποροῦν νὰ διατηρήσουν τὰ παιδιὰ μας στὰ πλαίσια τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας... Ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω συμπεραίνεται ὅτι ἀπὸ τὴν τρίτην γενεάν καὶ δημιουργουμένην τετάρτην, ὅπερ τὰς 140.000 παιδιῶν καὶ νέων δὲν μιλοῦν Ἑλληνικά καὶ προστίθεται τὸ αἰνιγματικόν· δὲν εἶναι λοιπόν, οἰκονομικοὶ λόγοι, ἀλλὰ βαθύτεροι ἄλλοι, ποὺ καθιστοῦν δξύτερο τὸ ἐκπαιδευτικὸ πρόβλημα τῆς Ἀμερικῆς». (Καθημερινὴ 20-6 1963).

Δὲν μᾶς εἶναι ἄγνωστοι «οἱ βαθύτεροι ἄλλοι» λόγοι, διὰ τοὺς ὁποίους καταβάλλονται προσπάθειαι τοῦ ἀφελληνισμοῦ τῶν Ὀρθόδοξων Ἑλλήνων. Ἑλληνες ἀδελφοὶ τῆς Ἀμερικῆς! Στῆτε καλῶς! Φυλάξατε, πάση θυσίᾳ, τὰς Ἑλληνορθόδοξους παραδόσεις μας, διὰ νὰ διατηρήσῃτε τὸ πνευματικόν σας μεγαλεῖον. Φυλάξατε τὰ «πρωτοτόκιά σας», περὶ φρονούντες τὸ δελεαστικὸν ἔφημα τοῦ «πινυλίου φακῆς»!

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

Τὴν προσεχῇ Παρασκευῇ, 29ην δ. (π. ἡμ.) ἑορτὴν τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, πανηγυρίζει ὁ παρὰ τὴν Ἀθήνην φερόντων ἱερὸς ναός, μὲ Ἀρχιερατικὴν χοροστασίαν. Συγκοινωνία ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ Νοσοκομείου Ἀθηνῶν.

Ἐπίσης τὴν αὐτὴν ἡμέραν πανηγυρίζει ὁ παρὰ τὴν Παλαιὰν Κοκκινιάν ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, μὲ Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν. Συγκοινωνία ἐκ Πειραιῶς, Λεωφορεῖα Παλαιᾶς Κοκκινιάς, στάσις στροφή.

Τὴν προσεχῇ Κυριακῇ, 1)7 (π. ἡμ.), ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, πανηγυρίζουν οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, Ποταμιάς Θάσου, Δουβραῖνης, Θηβῶν καὶ Ἐλευσίνος. Διὰ τὴν Ἐλευσίνα συγκοινωνία ἐκ τῆς Πλατείας Κουμουνδούρου, Λεωφορεῖα Ἀνω Ἐλευσίνος, Τέρμα. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Παραρτήματος Ἐλευσίνος προσκαλεῖ πάντας τοὺς συνεργήσαντας εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, ὅπως τιμήσωσι διὰ τῆς παρουσίας των τὴν πρώτην πανήγυριν αὐτοῦ· ἰδιαίτεροι προσκλήσεις δὲν θὰ ἀποσταλῶσι.